

DAASTEARMEE AMETLIK HAALEKANDJA EESTIS

SÕJAHÜÜD

EDWARD HIGGINS, KINDRAL

WILLIAM BOOTH, ASUTAJA

GORDON SIMPSON, TERRIT.-KOMANDÖR

Nr. 21

APRILL 1931

3. AASTAKÄIK

Jeesus Õlimäel.

Ja Tema läks välja ja läks oma viisi järele õlimäele; aga Tema jüngerid käisid ka Tema järele. Ja kui Tema sinna paika sai, ütles Tema nende vastu: „Paluge Jumalat, et teie mitte kiusatuse sisse ei saa.” Ja Tema ise lahkus neist ära... ja heitis põlvili maha ja palus Jumalat ning ütles: „Isa, kui Sina tahaksid selle karika minult ära võtta! ometi ärgu sündigu minu, vaid Sinu tahtmine.” Aga üks ingel näitas enast Temale taevast ja kinnitas Teda. Ja kui Ta surmaga oli võitlemas, palus Tema Jumalat kangemini; aga Tema higi oli kui verepisarad, need langesid maa pääle. Ja Tema tõusis üles Jumalat palumast ja tuli oma jüngerite juure, ja leidis neid magavat kurbtuse pärast. Ja Tema ütles neile: „Mis teie magate? Tõuske üles ja

paluge Jumalat, et teie kiusatuse sisse ei saa.”

Ja sedamaid, kui Ta alles rääkis, tuli Juudas, kes üks neist kahestteistkümnest oli, ja temaga palju rahvast mõõkadega ja nuiadega, ülema preestrite, kirjatundjate ja vanemate poolt läkitatud. Aga see, kes Teda ära andis, oli neile tähe annud ja ütelnud: „Kellele ma suud annan, see on seesama, Teda võtke kinni, ja viige julgesti ära.” Ja kui ta sinna sai, tuli ta varsti Tema juure ja ütles: „Rabbi, Rabbi!” ja andis Tema suud. Ja Jeesus ütles temale: „Juudas, annad sina suuandmisega inimese Poja ära?” Ja nemad pistsid oma käed Tema külge ja võtsid Teda kinni. Ja kõik (jüngerid) jätsid Teda maha, ja põgenesid ära.

Luuka 22:39—46. Mark. 14:43—46, 50. Luuk. 22:48.

PÄASTEARMEE

Rahvusvaheline Pääkorter. London
Territooriumi pääkorter
Riga, Matisa iela 13, 6.

Üldsekretäri märkused.

Aprill 1931.

Jeesus ütles:

„Mina olen ilustõusmine ja elu; kes minu sisse usub, see peab elama, ehk tema küll sureb! Ja igati, kes elab ja usub minu sisse, see ei pea mitte igavesti ära surema.“ (Joh. 11:25–26).

KINDRAL.

Meie rahvusvahelise juhataja on juhatanud häid ja edukaid sõjakõike mitmes Ingliseaas, samuti ka kõnelnud palju parlamendis liigete ees Armees arenemisküsimis, mis on hiljuti olnud komandöride konverentsi tagajärge.

Võib olla kõige tähtsam osa rahva juuresolekul oli reinteritud Claptoni kongressisaali ümbristamine, mis oli õhvitseride õpetamiskesk-kohaks mittel aastal ja on saanud tuntavaks kui Päästearmee „Mekka.“ Mai kui jookes kindral ja proua Higgins tahavad külastada Põhja-Ameerika Ühendriiki. Jumal õnnista-tagu edasikestvat meie kindral!

TERRITORIAAL-KOMANDÖR.

Kolonel on juba valmistanud tule-va kongressi ja Daani staabikõr-ri küllaskäigu kava, mille üksikasju on nimetatud mujal lehes. Mele ju-hataja tahab saata mõeldas suurt ree-det ja ilustõusmispidi Eestis, kus on ette nähtud suuri koosolekute kava.

KAHEKSAS AASTA-KONGRESS.

Laupäeva õhtuks on saadud koos-olekujaks suure Gildi saal, ja püha-päeva päälõunal on demonst-ratsioon Esplanaadil. Selleks oleme saanud linnavalitsuse loa, mille eest oleme väga tänulikud. Iseäranis kut-sume kongressile väljastpool Riilat olevalid sõdureid, kelle magamiskõh-tade eest muretsetakse, kui nad teat-avad oma juhtivalte õhvitserile sel-lest. Ei ole liig vara juba teha selleks ettevalmistusi. Kongress komandör Whatmore juhatusel ja Daani staabikõreri osavõtmisel ja Ju-mala õnnistused kindlustavad meile kasulikke ja edukaid negu. Paluge kongressi eest!

OHVITSERIDE VAHETUSED.

Kapten E. Balšaitsi haiguse tõttu oli ens. Vietniek mõned nädalad Liib-avits, kus ta ravituses haigeld ja viis edasi tööd. Praegu ta on tulnud jälle tagasi Riiga raha korjama, milles ta on isäransis tagajärjekas ja on väga andunud oma tööle. Ta oskab ka leida aega tööks kui noor-soosant-seersant-major Riia 4. Korpuses, kus lapsed armastavad teda väga. Ensain Hänni jättis oma tähtsa töö territoriaal-pääkorteris, kus temmele väga tema puidumist, et aidata mõ-nel nädalal Liibavi korpust: temal on suur vastutus rahvusliku üleskut-se eest, korpuse tööst ja haigete leit-nantide ravitsemisest, mille juures tal endal ei ole ka väga tugev ter-vis. Praegu on Jelgava korpuse ju-hatajaks nimetatud leitnant Liepin, keda aitavad tema sõdurid. Sel ajal, kui kapten Hamburger on ära, jat-kab leitnant Serše tublisti tööd sa-maritlises punktis.

Meie läheme edasi.

KINDRALI PÄÄLETUNGIV ÜLESKUTSE.

Rääkides avalikul koosolekul Central Hall'is, Westminsteris komandöride konverentsi lõpul, kindral tegi väga pääle-tungiva ja vaimustava üleskute salvatsio-nistidele maailmas. Ta ütles:

Ma kahtlen, kas on olnud kunagi nii tähtsat kogumist, mis oleks olnud rohkem ihendatud kui see konverents, kus koondunud Armees komandörid, ning imestan, kas olnud kunagi rannast enam vaba oma hvi-dest. Kõik liikmed on igatsenud väga — meie kõik oleme tahtnud nii väga, et meie tehtud otsused oleksid ainult jumalariigi huvides. Meie oleme pannud kõrvale kõik isiklikud tunded ja otsustanud jälgida Val-guse juhatusel.

Kuigi osa ajalehti on püüdnud mõelda, et oleme üheteise vastu, kuid on tõe, et oleme püüdnud saada aru üheteisest. Igal istangul — meil on olnud kaaskümnend kaheksa istangut — on kõik teatud kooskõlas ja tundes Jumala Vaimu ligiolekut. Sõnum, mida toon konverentsil Armees üle terve maailma, on, mida anti kord ühes vanajäi juhlile: „Üle Israeli vastu, et nad edasi lähed.“

Need on sõnad Armees tänapäev.

Meie läheme edasi sama lipu all. Ükski tema ausa-dest sümbolitest ei ole muudetud. Lipp, mis viidud igasse maailma ossa, lähel ikkagi meie ees.

Meie läheme edasi samas usus. Armees anline õpetus ei ole muudetud mitte ühe punkti või komma võrra. Päästmine kõige halvemale! Päästmine kõige sügavamale langenud patusele! Pääst-mine suurimas kahtluses olevale! on olnud meie hüüd. Meie kuuluta-me ikka sama rõõmsat sõnumit, kui meie läheme edasi. Suur töö täie-likust päästmisest tahab olla alaliselt meie huultel!

Meie läheme edasi sama vaimuga. Meie südamed põlevad meile tuntud „Vere ja Tule“ leegiga.

See ärasalgamisvaim, püha leegitsemine, ohverdamisvaim Kris-tuse suure sihi pärast, sama lootusvaim suurimas kahtluses olevalle, millega Armees tuntud minevikus, on ka meie oma, kui marsime edasi.

Meie läheme edasi sama suure sihiga. Meie lä-heme linnade vaestes osadesse, kõige puudulikumat juure, et anda nulle kõige tarvilikumad abi. Meie läheme edasi kõige pimedamate inime-tunde juure maailmas.

Meie läheme edasi sama hüüdsõnaga. Mõned neist on loigatud väga sügavalte meie südamesse. Mõned neist voolavad meie eli veres. Meie läheme ikkagi „hingede järele ja kõige halvema-tate järele“. Meie laulame ikkagi „Päästjale maailm“.

Meie läheme edasi sama suure juhiga meie ees. Kristus on meie päästmine juht. Siitsaadik on Ta võtnud meid pime-datessa kohtadesse, kõrgetele teedele ja kõrvalte. Ta on juhatanud meid ka võitlustesse ja Tema on ikkagi meie juhataja.

Nii — läheme edasi tugevatena Jumalas, et täita Tema täielikku tahtmist!

MEIE HAIGED OHVITSERID.

Erilised palved on tarvilikud meie haigete õhvitseride eest, kelle nime-kiiri on pikk. Kapten E. Balšaits, kapten Hamburger, ltn. Valtenberg on kõik puhkused. Ltn. Gorkš ja Strauss (Liibavi) oloid mõlemad väga tõsiselt haiged. Kapl. Jørgensen (Tallinna 2), kapl. Cieslack (Riia 5õmaja), ltn. Matveus (Tallinna 1), on arsti ravituse all. Meil on rõõm teatada, et need õhvitserid, kes oloid haiged, on tervenunud. Nende hulka kuuluvad kapl. Rudomins, ltn. Brissa ja proua staabikapten Pennick. Ensain Ambrosén (Tallinna sam. punkt) ei olnud mitte ainult halge, vaid tal suuri hiljuti ka öde — me tunneme tallo kaasa. Ltn. Muul (Tallinna) on praegu kaitsevõrk, kuid ka tema on olnud arsti ravitsemisel. Pääste-õhvitseri elu on raske. Ta paneb et-te suuri nõudmisi südamele ja tervise-le. Jumal õnnistaagu igalt nende hulgast ja tehku neid kõbulikuks, et vlla edasi võitlust võidule.

MINU TÖÖ.

Tamburiin jutustab.

Minu töö ei ole vastu võtta õhvitseri andi — see tähendab — see ei ole mu ainuke või päälesaan, kuigi mul pole midagi selle vastu, kui mind tarvitatase saama ja kasulike ja tarvilike ülesandete. Siiski on mul kõrgem arusaamine oma otstar-vest elus.

Olen muusikariist: tõiast, mida paljud inimesed näivad unustavat, ja mul on õigus nõuda, et minuga üm-berkäijad käsitaksid mind õieti ja et

nad teaksid, kuidas mängida minuga. Mind võib mängida vaevasti ja ka õieti. Kui mängida õieti, on tarvis oppida just saanud, nagu peab oppi-ma õieti mängima viiulit ja klaverite ja

Alguis on avalikkule tegevust Ju-mala teenimisel Mirjami ja teiste Heebrea tütarlaste kaes palju sadu aastad tagasi, kui nad tarvitasid mind kaasmänguks suurele kiidu-laelele vabastamise üle Egiptuses. Moodsad Mirjami Päästearmee tar-ritavad mind enamasti samaks otstar-berks — näidates oma rõõmu sel-le üle, et nad on vabastatud patu-kõidukist.

Peaks pidama meele: minu töö on unehutes rõõmuga, ja sellepärast on vaevast õige tarvitada mind lau-les, nagu „Surm tunni“ vabas õhus või taguda mind hirmsasti paivekoos-oleku ajal, kui lauldakse: „Jah, sind Ta veel ootab.“

Minu ülesanne on valkida teatud ajal, sest kui mind „krabitatakse“, kui keegi räägib või palub, see segab.

Minu töö ei ole näidata kahtlevald asju. Mul ei ole midagi selle vastu, kui minu pinnale jõuatakse liusa vapi, kui põigant, et minue midu tehakse igasuguseid märke.

Ei, ma ei mõista kohut, kuid va-hetevald tunnen end väga kurvana ning sellepärast võtan võimaluse paumiseks, et minuga käidagu koha-selt ümber kui sõnumiga rõõmust, kui käsuga päästmisõnust.

„Kes võidab hingi, on tark“.

Kas teil, proua, ei meeldiks üks „Sõjahüüd“? Vastus oli, et hal-guse tõttu ei olnud kohane tulla nii segama. Ohvitser-kangelana kü-sis edasi ja leidis, et ta mees oli ko-dus väga tõsiselt haige.

Küsimine, kas võiks näha haiget, oli lõhesti vastuvõetav. Mõned ikk-ki sõnad näitasid, et saäl oli hing ilma päästmislootusega. Palve, et Ema Vaim ihutaks — siis kallite sõnade läbi näidates teid ristile — ja valgus tuli päästmisest ning hing ast-us nende ridadesse, kes on lunasta-tud kallil vere läbi.

Jättes sinna ühe „Sõjahüüd“, õh-vitser jätkas oma teed. Minnes järg-misel päeval sinna tagasi, kuulis ta, et kannataja oli lahkunud siit tule-vaale maale. „Oh Issand!“, ütles lei-nav naine, „meie sõnad oloid lõpuni ta meeles.“ Ta ütles: „Ütle õhvitserile, et ta sõnad oloid õiged. Ma suren Issandas.“

See on küllaladne näide, et kind-lasti jätta oma ainele vana ja vastata Jumala kutsule, et saada Pääs-tearmee õhvitseriks — suremata hin-gede võitjaks, hingede püüdjaks, töö-liseks üheskoos Jumalaga ja igaviku elitajaks.

Kas Jumal kutsus sind? Vasta sel-lele ja linnu kutsus õhvitseri juure või kirjuta kandidaadi sekretäri-le. Address: Matisa iela 11, dz. 6. Ri-ga.

PIIBLI NURK

Andke Jeesusele au.

„Siis vastas Joosep Vaaraole ja ütles: ei see pole minu käes, küll Jumal anneti Vaaraole hääid kuulutab.“ 1. Moos. 41:16.

Joosep võis alandlikult jääda vaikseks, kui vaarao rääkis tema osavuse üle unenägude seletamises, ja nii omada au enesele, ilma et oleks vajunud tarvituda patuseid sõnu. Kuid temal ei tulnud mõtmesse nii ehk teistsi au enesele võtta. Tema „mina“ oli vangihooes surmud, ja kui talle anti inimese kiitust, ta ei vastanud sellele. Tema ei tahtnud midagi saada enesele, vaid kõik tunnistas olevat Jumala oma. Vaarao mõtmesse ei tohtunud asuda mingisugune selguseta asi selle üle, kes oli see, kes võis selgitada tema salajasena ümänd.

Joosepi „mina“ oli armutult lõhutud juba aastaid tagasi, kui ta ootas vendadelt kiitust, jutustades neile unenägusid oma võimika oleku üle. See tõi temale üraajamise kodamaalt, orjuse ja vangikoja: kolmetis orjus-aastat oli vaja, et näha läbi surmata selle kiitusjanulise „mina“, ja ülendada Jumalat Tema troonile Joosepi siidames. Kellel teisel kui Jumalal oleks sarnane kannatus meiega, kes töötaks nii kaua, nii targalt, nii mitmekesiselt, et meid seada õigele õnnetele.

Ka sinu, seltsiline, pead andma Jumalale au. Kas sinu südames on varjatud igasugused „teada, mis inimesed mõtlevad sinu üle“? Eriti, kui otsus sinu üle on hääl? Põgene ära selle eest, nagu sa põgeneksid kurja maa pesa eest. Yii oma igatsused Jeesusele, et Tema rahuldaks neid. Tema annuiksi on väärt; Tema annuiksi võib teha midagi sinu surma-orus, Tema, kes on ära teinud au ja kiitust.

Jumal hoiatab meid selgesti anda Temale au „enne kui pime tuleb ja enne kui teie jalad ämaruse mägede vastu tõukavad.“ Kas otsime kiitust, kas himustame au järele, meie pilk on ära pöördud Jeesuselt — valguselt.

Ärapöördunud pilk Temalt, tähendab vaadata otse pimedasse. Pane tähele, mis Jumal ütles hoiatuseks, küni „Teie valgust ootate.“ (eneses), „Tema teeb seda varjaks ja mündab pimeduseks“ — täieline ärjalangemine.

Tunnista tõele, et kõik sinu häädus, sinu jõud, sinu anded, sinu usk, kõik mis sa oled ja mis on sul, on ainult laenuat sulle; ja seepärast, kui vaene laenuks võtja, ära ühkuksa sellega, kuid anna au juhile täis laenuatust ja au.

EMADELE JA KODULE

Territooriumi koduühingu sekretäri juhatusel.

KINGITUSED LASTELE.

„TEIE TEATE, KUIDAS LAST ELE HÄID ANDEID ANDA.“

Kirjutanud üks ema.

Mõned meist salgaksid ära endid rõõmuga paremaid asjust, selleks, et võiks leida ja kinkida midagi oma lastele. Me tegutseme, tundmata raskust tööst, selleks, et anda neile sooje riideid, hääd toitu ja õnneliku aega. Tõsise ema armastus on täiesti ilma isekuseta; armastades last ta ei hoolitse oma eest. Kui sageli oleme näinud kerglast enesele meeldivat tüdrukut muudetuna mõttekaks tõsiseks naiseks, kui ta saab emaks.

Mäletan, kord oli tütarlaps, kes hoolitses ainult oma lõbude ja riietuse eest. Kui ta abiellus, nais, et ta isekus viib lõpude lõpuks ta mehe ja kodu varemeisse, sest ta ei hoolitse nud kumbagi eest. Kuid hiljem, kui nägin teda väikese lapse kõrval lõikamas katki oma paremat valget kleiti, et teha neist riideid lapsele, ütlesin iseeneses: „Nüüd ta juba kõltab.“

Selle kleidi katkiloikamine tähendas palju sel juhusel; see tähendas, ta oli õppinud asetama teiste inimeste huviseid oma huvide ette, ja ta kodu muutus õnnelikuks. Emaarmastus oli toonud muutuse.

See on väga hääl mõnele meist öelda, et „lastega mängitakse enam kui nad on väärt.“ Meie teame, see on kaugel tõest, ja et nende iga väike soov on rõõm. Milline rõõm on see, kui kuuleme neid tormavat koju nende mänguväljalt murelt ja näljastena, kui teame olevat meie võimuses anda, mis nad tarvitavad.

„Kui nüüd teie mõistate hääd andeid anda oma lastele, kui palju enam annab teie Isa taevas hääd andeid neile, kes teda paluvad.“

Jumal, meie Isa tahab just, et meie küsiksime, paluksime Temalt kõik, mida tarvitame; et räägiksime Talle oma raskustest, et tänaksime Teda õnne eest meie elus. Paluge Temalt. Jeesus ütles: „Ärge kartke.“ Paluge Tema. Sel ajal kui annad toitu oma näljasele pojale, sa võid öelda:

„Issand, anna mulle seda Leiba.“ Jumala armastus meie vastu kui oma lastele, niisamuti kui ema armastus oma laste vastu, ainult Tema

armastus on tuhat korda suurem ja parem: kui meie anname oma lastele, kui palju enam ei anna Tema kõik meile.

„Sest Tema arm ja jõud on nii, Et ükski ei või paluda liig palju.“

Naiste kõõginurk.

POMERANTSI KEEDIS.

Kaksteist pomerantsi ja neli mangu- apelsini lõigata õhukesteks siivideks, võtta välja seemned ja suured valged siidamed. Iga naela puuvilja peale võtta kakas klaasi vett. Lasta puuvilj liigeneda 24 tundi saviristas, siis panna kõik keedise katlasse ja pikkamisi keeta, kuni siivid täiesti pehmed. Jälle valada riistasse ja jätta veel 24 tunde. Iga naela vedelikule tuleb juurde lisada poolteist naela suhkrut. Valada uuesti katlasse ja keeta, kuni segu jääb täiesti selgeks. Katset teha alustussil, kui jääb nagu žele, siis keedis on valmis ja see tuleb panna puhtasse, soojadesse riistadesse. Kui on jahtunud, tuleb kinni siidida.

SOOL — MAJAJAMA SOBER.

Ükski majajapidamine ei tohiks olla ilma heuriliku soolaga. Tema on sinu sõber tuhanel viisil. Siin annan majajamale ainult mõned näited tema tarvitamiseks.

Kõbenud riistad, emaleiritud, määrinud portselani, võib väga ruttu puhtaks teha, riivides märja soola sisse kastetud lapiga.

Kui katel keeb üle ja rasy on üle keenuud pliidile, et tõuse minerit lõhna, kui natuke soola peale puistata.

Mustad plekid, kui ka pori riie- telt võib kergelt ära puhastada soolaga, tugevalt hõõrudes musta kohta lapiga, soola sisse kastetud, kuni plekid kaovad.

Halvatud tüdruku laul.

Lubage mind jutustada teile loo väikesest Bristol tütarlastest, kes tänab mind oma seltskonda. Ta on üheteistastane. Vanus, mil jõud tähendavad poiste ja tüdrukutele väga särkevat aega, kuid väikesel Thelma ei ole küllalt neist kingitusist. Kink, mis tal meeldiks kõige rohkem, on, et ta võiks käia.

Ta on halvatud nii kaua kui ta võib mäletada, ja kahe kuu eest arst teatas talle, et ta peab kaotama oma parema jala. Nii nad võisid teda lihte halgalse väljaspool liina, kus on kõik halvatud ja kus armastatakse neid nii palju kui iganes võimalik. Thelma täie teadmisega, mis on tal ees, tahtis püüda mees, et ta oli samariliselt punkti stiler- daja, mingisugune noorsoo gardi tüdruk — ja ta otsustas näidata oma Arme värve. Ta algas sellega, et õpetas teistele lemmik-koore, mis rääkisid rõõmst:

Meie soovime, et kõik on rõõmsad. Meie soovime, et kõik on rõõmsad. Meie soovime, et kõik on rõõmsad, rõõmsad. Ja ei taha kedagi, kes kurv.

Ta õpetas seda kõigile lastele: ühele, kel oli kinnimähitud käsi, jalga ja kael, teisele — kes oli just tulnud mõnelt raskelt lõkusele. Kui slumi õhvitserid läksid teda klastas- ta esimese nädala lõpul, nad külastasid peaaegu kohkuisid kuuldes neid õnnelikke hääl, mis tulid kehakult nii haigetelt. Igal vaeasel tänaval on sarnaselt lastehing, nagu Thelmal oli, ja need, kes aitavad neid, aitavad kaasa tehes maailma paremaks kohaks.

Päästearmee sümbolid.

VAPP.

Vapp on Päästearmee õpetuste sümbol. Need õpetused on rajatud lihtsatele tõdedele, mida leiame Jumala sõnas. Need õpetused peavad olema täiesti vastuvõetavad neile, kes tahavad saada Päästearmee õhvitseriks või sõduriks. Yapp koosneb:

Ümmargused päiksetaolisest kujust, mis esindab Piha Valmu valgust ja tuld.

Keskul on rist, mis esindab meie Issanda Jeesuse Kristuse risti.

Täht „P“ seisab pästmise eest.

Mõõgad, mis on ristil, esindavad päästmise sõjakäiku.

Haavilid esindavad erangeluulit fõde.

Kroon esindab ankurooni, mida Jumal tahab anda kõigile oma sõduritele, on ustavad surmanä.

Ümmarguses kujus, mis esindab päikset, on sõnad: „Veri ja tulp“, motto, mille läbi Arme on tuntud üle kogu maailma.

Kui antakse luba õhvitseridele ja häädle sõduritele tarvitada vappi kirjapaberil, laulatus ja matuskaartidel, siiski tema trüklõigus on Arme omandus, mida võib tarvitada ainult loaga.

Lugege ja levitage „SÕJAHÜÜD“.

KOLM RISTI — MILLISED?

Me võiksime anda neile igaühele oma nime:

ÄRAPÖLGAMINE — PÄÄSTMINE — KAHETSUS.

Komandöriit W. Elvin Oliphant'ilt, B. A.; O. B. E.

Võiks näha jällegi madalat hirmsat aprillitaevast suurel reedel kausa aja eest, mil ei olnud üks, vaid kolm risti. Me teame kõik, et keskmine on lepitusrist. Jeesus annab oma elu-verd patuste eest öeldes: „Isa, anna neile andeks, sest nemad ei tea mitte, mis nemad teevad.“ See on suurim tragöödia ja suurim armastuslugu, mida maailm on kunagi tunnistanud, ning ei saa ka enam näha sarnast. „Suurem armastust ei ole ühelgi kui see.“ — Vaata Joh. 15:13; Rooma 7:8. See rist on saanud maailma külgetõmbe keskkohaks.

Ja siiski kumbalgi poolel oli veel üks rist — nendel oli draama loodusest ja armust ning vihkuse ja põlguse tragöödia. „Ja nemad löid Teda risti ning Temaga ühes veel kaks — üks ühele ja teine teisele poole ja Jeesus nende keskele.“

Milline pilt! Eluanalooogia! See on osa meie saalles, kirikus igal pühapäeval ning meie südames igal päeval. Meie võiksime anda nime neile kolmele ristile. Keskmine rist — andestus-, päästmis-, lepitusrist. Rist pahemal pool — ärapälgamisrist. Rist paremal pool — kaheksusrist.

Võib arvata, et Jeesuse paremal poolel oleva kurjategija pilkamine oli valusam pühale südamele kui hirmsad naelad Ta jalus ja kibuvitsad Ta pääs. Kuid Ta huuled ei öelnud midagi vastuseks. Kindlasti kaheksuseta patune, nähes teist päästetuna viimasel silmapilgul, pidi tundma, et ta on maailmas ilma Jumalata ja surres ilma lootusega. Millise vastuse oleks võinud anda Isegi Jumala Poeg patusele, kes põlgas armu, mida teine võitis vastu mõlema käega?

Kuid ei milleski pole näha selgemalt Päästja suurt julgust, kui Ta hing sügavuses ja igatsuses saada omale kaasa selliselle oma teekonnal Paradiisil. Sellepärast kujuta ette rõõmu, kui Ta kuulis rõõvilt paremal pool paluvat: „Issand, mõtle minu päale, kui sa oma kuningriiki tuled.“ Vastus tuli väljukihreilt: „Tõesti, tõesti, mina ütlen sulle, täna pead sa minuga Paradiisil olema.“ Nii kurbi suure reede päaleõunane aeg kausa aja eest muutus rõõmutuks õhtuks. Me võime kujutada ette pimedat aprillihööd mõne hirmunud jängriega vaatamas kuskil nägematus kohas ja Rooma sõduritega vaieldes ning heites liisku Tema riete pärast kuskil tulepaistel, mille leegid heitsid kohast valgust kolmele sambale.

See oli Jeesusele päev täis raskusi. Päale uneta ööd Ta võeti kinni aias, viidi kohtusse, säält ristile: hälsambalt Ta läks võidukroonile. See oli ka „surevale rõõville“ ülevõetud päev. Hommikul hukkamõistetuna vanglas ilma Kristuset; pääleõunast risti Jeesusega; õhtul Kristuses; ja kui õõ ligines nagu kohtunõustamine lootusele Kristust põlgavale sellisile, ta oli Temaga Paradiisil. Päästmine on Issandalt. Kui aeg, patt, häda ja kurjus jookseb kiiresti, siis päästmine võidab võidujooksu kui on olemas keegi kahtetsev hing, ja nii: „Vaat! rõõvel leidis risti pääl kord selle allika“ ja sai esimeseks viljaks nende miljardide hulgas, kes sellest ajast pääle on leidnud julguse ristitsentrumis. „Allik avatud... patule ja matusele.“

Lootus teile.

Ja siiski leidub neid, kes nimetavad ümberpöörmist pikaks protsessiks — see võivat olla ainult astmeline ja pidavat võtma aega. Parim vastus on kur-

jategija, kes oli muudetud ühe päeva jooksul, ühel silmapilgul mõrtsukast ja vargast hingeks, kes kõlbulik taevasse.

Lugeja, lootust on sullegi! Kuid sa pead tegema nagu tegi kurjategija:

1. Pead tegutsema kiirelt, võttes kinni võimalusest ilma viivitusega. „Täna on päästmispäev“.
2. Jäta praegu oma pattu; hüüa andestuse ja armu järele — „Mõtle minu päale, kui sa oma kuningriiki tuled.“
3. Võta kahtlusest vastu, et mitme aasta patud on kõik pestud ära; võlg on kustutatud. Kas ei ole siis su südäelasele hingele kui Paradiisil?

Kõik see võib juhtuda sulle täna, praegu, enne kui heidad magama! Ja su suure reede muutub ülestõusmispühaks, mis täidetud tänuga.

Pilt loodusest.

Suur reede, ülestõusmispühad, ülestõusmine. Milline mõte neis sõnust! Sügavamast pimedusest säravale päikesepaistele ja alusele elule! Mõtted nendes suurte sõnade taga on vägevast Jumalast ja on pandud ärkavasse aastaajajärku. Nad on kirjutatud looduses sarnaselt, et kõik võivad lugeda. Kõlgata on looduslik pilt — maailmael. Kui keegi ei teaks, siis ta kahtleks selle üle, et hirmsate talvapäevade ja külma järele tulevad mahedad suvetuuled, et külmavast maast saab suur lõhnav pöid, mis tõotab küldist lõikust — see on nii. See on looduse paraabel, niisama on rist paraabel armust.

Ma näen Jumala sihti, müsteeriat ja helki suure reede muutusest aluseks ja helendavaks apuasteiks.

Maailm langeb pimedamasse öösse, mitte ükski kiir ei anna helget. Üks käsi — jumalik õigusekäsi — on sirutatud välja; selles käes on vaekausid. Ühes kausis on vankev maal — hukkamõistetud ja vaob ikka alla surmale, põrgule ja igavikule.

Selles kausis oleme meie — mina ja sina. Meie oleme kõik arvatud kaasa. Kõrgemal näen au, mis Kristusel oli enne maailma rajamist. Inglise ja suured väed pihravad Teda ning seeravid pühivad takistada Teda astumast seda hädaohutlikku sammu troopilt inimkonna vaekausile.

Kuid Jumala Poeg olles sõnakulelele jumaliku mõttele, lükkab kõik kõrvalle, kogub lookku oma rüded ja astub tihhale vaekausile. Täevakodanikud vaatavad imestusega Tema süüdi madalas ümbruses; nägid kuidas Ta pidi õppima kannatlikult kolmkümmend aastat, Tema kolm viimast — tõe-aastat, Ta armustust ja lõpuks ristilõustmist. Nad nägid kaetud nägudega Tema kangelikkust ja aegoniat risti. Ta vaju surma ning hüüdis: „See on lõpetatud!“ „Ta läks alla põrgubauda.“

Mida sügavamale langes Jumala Poeg, seda kõrgemale tõusis esimene vaekaus ja ohvri kõrgemal silmapilgul, kui Ta hüüdis: „See on lõpetatud“, jumalik õigus oli rahuldatud, inimkond oli viidud tagasi Isa jure ja Ta tundis neid. Patt oli lepitatud ja maailm päästetud!

See on paraabel — maine jutustus taevase mõttega. See on jutustus suurimast armastusloost maailmas. Kuid kes võib uskuda, et tõde on suurem kui pilt — tõde, mis muutnud maailma.

See on lugu kolmest ristist — põlgamisrist ja armurist ja keskmine rist Päästmis-, Vere- ja Lepitusrist.

Tahad sa viimaks alluda, langeda alandlikult võidetuna nii suurest armastusest, hakata kinni ristist ja võtta vastu elavat, andestavat Kristust ja olla Temaga täna Paradiisil? Sa tahad? Millise ülestõusmispüha sa elad siis läbi!

LUGEMINE ÜLESTÕUSMISPÜHIKS.

Luuka 24:44—49. — Vaimulik arusaamine ja jõud. Joh. 14:19. — Vaimulik elu.
Matt. 28:16—20. — Vaimulik teenistus. Matt. 28:16—20. — Vaimulik nägemine. Joh. 20:24—29. — Vaimulik nägemine. Joh. 14:19. — Vaimulik elu. Kalat. 2:20. — Vaimulik isiklik usklike ülestõusmine. Mark. 16:19—20. — Vaimulik õnnistamine.

Osadus Jumalaga on aulisem ja kõrgeim, mida võib öelda inimesest. Omada tõisist osadust Jumalaga tähendab: olla lepitatud Temaga Jeesuse Kristuse vere läbi, osa saada Tema armustuse, Tema elujõu, Tema Vaimu täiususest, tähendab kõnelda Temaga, nagu sõber räägib oma sõbraga.

ÜLESTÕUSMINE.

ESIMENE HOMMIK JA HILJEM.

Territoriaal-komandör kolonel-ltn. Gordon Simpson.

Teatud kaugusel ristist, millel rippus Issand, seisis suur hulk naisi ja tunnistasid Tema surma. Hiljemal aastail austati nende nimesid, sest nemad olid aidanud Jeesust ja Tema kahtteistkümmend omariikkuses või vaeuses. Kui oli jõudnud liidakele aeg viimasele sissesõitmisele Jeruusalemma, siis nad olid kaasas ja pidasid vastu kuni lõpuni. Nende seas olid Maarja Magdaleena, kellest Issand oli ajanud välja seitse kurja vaimu, teine Maarja kahe varase jünjri Jaakobuse ja Joosepi ema. Salome — apostli te Jaakobuse ja Johannese ema, võib olla ka Johanna Kusa naine ja Susanna, Herodeses Antipase majapidaja. Nende seas oli ka Maarja, Jeesuse ema ja Ta õde, Kleopase naine.

Kiirendas nende samme; ja nad läksid otseteed sisse, kui nad ehmuksid valgusest seespool. Hiljem, kui nad jutustasid oma muljeid, olid väljendused lahkuminevad; üks neist mõttes, et ta näki kedagi noortmeest istumas sissekäigu paremal poolel; keegi teine teatas, et kaks meest sõrvalis riideli ilmutasid ennast neile. Kolmas lugu oli, et Issanda ingel oli veeretanud kivi hana avaneest, hirmutades sõdureid, kes valvasid hana ääres, ja et see ingel näitas nüüd ennast naistele, kui nad jõudsid hauani.

Mis juhtus, seda ei või nüüd täiesti selatada, aga nende erinevate teadete taga peab olema midagi varjul. Naised olid tummad kartusest, selle päälle ütles üks hääl, et nad ei pea kartma; nad otsivad Jeesust, kes on risti löödud; Ta ei olnud haaus; Ta oli tõusnud üles. Ta elas; minu nemad ja õelgu jüngritele ja Peetrusele enllest, et Ta on tõusnud üles, ja et Ta läheb nende eel. Kallile maale, kus nemad pidid Teda nägema Tema töötuse järele.

Nagu näib, ei näinud üks osa neist ingelit ega kuulnud sõnumit. Nähes, et hand oli tähi või võib olla nähes, et ta oli avatud, Maarja Magdaleena ristas tagasi linna otsima Peetrust, ümmet apostlit ja Johannest, jüngrit, keda Jeesus armastas, ja kelle juures oli praegu Jeesuse ema, Mag-

daleena jutt äratas üles kaks meest kurvastusest, millesse nad lungenud; siin oli tõesti us juhtumine. Nad lootsid hauale, et näha ise, mis juhtunud. Johannes jõudis sinna esimesena, kuid ta oli rahuldatud kire pilguga hana nähes, et ihu ei olnud enam süäl, kuna linasest siledem oli süäl sees. Peetrus, kes jürgnes, läks oma iseloomilise korrapäralikkusega vaatama hana seestpoolt ja pani tähele, et pakkate oli lahutatud teltest lindest, ja oli keeratud kokku isepäinis, kahtlemata hana kõrgemal poolel, kus hingas pääl.

Siis astus ka Johannes sisse ja nägi, mida Peetrus oli näinud, ja naau ta mäletas hiljemalt, ta uskus; siis tõusis ta meele sel hetkel kindlus, et mõnel teel ehk küll veel teadmata nende pimedus muutub valguseks ja et Kristuse võit on kindel.

Maaria, kes oli läinud nendega kaasas hana juure, ei olnud rahuldatud. Kui nemad olid läinud, astus ta Johannese eeskütlul hana ja vaatas sinna, ning nägi isegi, mida Johannes ei näinud: nimelt valgete inglite ilmutamist — üks neist istus põltsots ja telne jalutsis, kus Issanda ihu oli lamand. Kas see oli tõesti vaimlik realsus, mida võis näha sel teel? Hana seest kuulis ta häält küsimas, milks ta nutvat; ja ilma kartuseta ta vastas, millega oli täidetud ta meel: „Nad on minu is-

sanda ära viinud, ja mina ei tea mitte, kuhu nemad on Teda pannud.“ Siis pöördes ära haualt leidis ta, nägi meest tööriistuses. Ta silmad olid pisaraisat udused ja ta ei tunnud Teda, kuid tema mõttesse tuli, et see on süält aednik ja et tema ligiolemine seletas kõiki; kahtlemata oli tema see, kes tulles tagasi oma tööle päälle hingamispäeva oli veeretand ära kivi ja viinud ära Tema ihu. Ta palub temalt teada, kus ta Teda on pannud.

Elu suurimal silmapilgel on vähe sõnu. Jeesus ütles: „Maaria!“ ja tema vastas: „Õpetaja.“ Hää karjane kutsus oma lambaid nime järele ... ja lambad jälgivad tema, sest nemad tunnevad tema häält. Maarja oli täidetud kõikumata igatsusest haarata kinni sellest, mida ta leidnud, et näha ja tulla veendumusele, et see ei olnud ainult ilmutamine, mis näitas Issandat, kes pidi võetama jällegi ära temalt. Kuid Jeesus keelas ära selle impulsi ja ütles: „Ära puuduta mind, sest ma ei ole veel mitte läinud oma Isa juure, vaid mine ja üttele oma vendadele, et lähen oma Isa ja teie Isa juure, oma Jumala ja teie Jumala juure.“ Need sõnad sisaldavad, et Kallile maa muudetakse ümber ligemaks sõpruseks. Jeesuse nähtav ligiolemine peab olema lõplikult kadunud, enne kui võib tunda Jeesuse ligiolemist vaimus. Vaimulik ja igavene peab võtma nähtava ja kaduva aset omale.

Vahepeäl see oli Maarja eesõigus, unisidest illestõusmisest kanda edasi Issanda vendadele ja sellega ühes ka kindlust, et Tema Isa oli nende Isa ja Tema Jumal oli nende Jumal. Ta ruttas tagasi, et teatada sõnumit: „Issand elab; ma olen näinud Teda. Tema riäkis minuga; Ta käskis mind riäkida teile. Ta läks üles oma Isa juure.“

Matteus teatub, et illestõusnud Issand kohtas neid teisi naisi, kui nad olid teel nende ühetisikimise juure, (Lõpp 6. lhek.)

tele, et Tema on surmusest üles tõusnud, ja vaata, Tema läheb teie eele Kallile maale, süäl saate teie Teda näha. Vaata, mina olen teile seda öelnud.“ Ja nemad läksid ruttuisti hana juuresst ära kartusega ja suure rõõmuga, ja lootsid seda Tema jüngritele kuulutama. Aga kui nemad ära läksid seda Tema jüngritele kuulutama, vaata, siis tuli Jeesus nende vastu ja ütles: „Tere!“ Aga nemad tulid Tema juure ja hakkasid Tema jalgade ümber, ja kummardasid Teda. Siis ütles Jeesus neile: „Ärge kartke mitte, minge kuulutage minu vendadele, et nemad Kallile maale lähevad, ja süäl saavad nemad mind näha.“

Mat. 28:1—10.

Kui kõik oli möödas, kaks naistest — Maarja Magdaleena ja Maarja, Jaakob väiksema ja Joosepi ema, peitsid endid tasaselt kuskile kaugele. Pimedas nad nägid kaht ülekohtu liiget, kes olid Jeesuse jüngrid, Joosepi Arimateast ja Nikodeemuse — variseri, kes tuli kord Jeesuse juure öösel — valmistamas Jeesuse ihu matmiseks ja panemas teda Joosepi uude aia-hauda, mis juhtus olema ristilöömise koha ligidal. Nägid neid veeretamas hana ette suurt ümmargust kivi, et kaitseda hana sisseminejate eest. Siis lõpuks viimased naised algasid tagasi teed oma majakeste poole linna, sest pimedus saabus ja hingamispäev liines.

Hingamispäeval puhkasid nad nii nagu seadus nõudis. Aga päälle näkese loomienemist, kui seaduslik hingamine oli möödas, naised tulid jälle tänavalle, et os'ä salve surrund õpetaja ihu võidmiseks. Võib olla nende kaigest vaatekohast nad ei näinud, et Teda võidsid Joosen ja Nikodeemus, või jälle, kui nad nägid, neil oli igatsus, et lisada omalt poolt juure võidmisele.

Võib uskuda, et nad magasid sel ööl vähe. Ja enne kui algas päev, nad olid juba oma teekonnal Joosepi aia poole: see oli esimesel nädalapäeval. Järgmisel päeval päälis ristilöömist pitserdati hand ja seda valvasid Pilatuse sõdurid ülekohtu nõudmisel. Nähtavasti ei teadnud nad midagi pitserdamisest ega valvamisest, ja alles kui nad olid teel, meelustus neile küsimus, kuidas veeretada ära suure kivi, mida nad olid näinud sinna asetavat.

See raskus kadus silski nii pea, kui nad tundsid seda. Nüüd nad nägid hana ja tõusva valguse paisel võisid näha, et kivi oli üksat kõrvalle. Matteus kirjutab, et see oli maavärinemise läbi ära veeretatud. Igatledes naised ei peatanud ja ei küstunud selle põhjust, kuidas kivi oli ära. Vaade avatud hana poole

Ja hingamispäeva õhtul, kui esimene nädal päev hakkas, tulid Maarja Magdaleena ja teine Maarja hana vaatama. Ja vaata, suur maavärinemine sündis, sest Issanda ingel tuli taevast maha, läks sinna juure, ja veeretas kivi ukse eest ära, ja istus sinna päälle. Ja tema nägu oli otsekui väik, ja tema riided valged kui lumi. Aga hirmu pärast tema eest värisesid hoifid ja said otsekui surmiks. Aga ingel kostis ja ütles naiste vastu: „Ärge kartke mitte, sest ma teen, et teie otsite Jeesust, kes risti oli löödud. Teda ei ole siin: sest Ta on üles tõusnud, nõnda kui Tema on öelnud: tulge tänna, vaadake aset, kus Issand on maanud. Ja minoe usinasti ära, ja õelge Tema jüngrit-

UNI.

Loodus magab just praegu. Uni on silmapaistvalt absoluutse tarvidus elule. Ta on ka kõige elu tarvidus. Vanal ajal arvati et see ei ole armutundemärk, kui keegi magab liig kaua. Need armsad hinged nägid siirutama end jõu järele, et saada läbi väga vähe magamisega. Nad ei elanud meele päevil, mis on hoopis isesugused oma elektrika, telegraafika, telefonika ja kiirrongidega: tema kirjusega, rahutusega ja närvilikkusega. Ja kes teab, arvatakse sellele, et nad elasid vaikselt ajal, võib olla paljud meist kannatanud füüsilise tervise- ja hinge vastu sellepärast, et nad töötasid alaliselt ning magasid vähe?

Piiblit on palju näidata una tähtsusele. Inimesed said palju õnnistusi ja tulevikku-kuulutusid vaikselt tundidel. Uni oli kloroform, mida Jumal tarvitas Adama lõikusel ja Elia loomisel. Abram, Jooseen, Taaniel, Elias, Paulus, Peetrus — kõik võtsid palju Jumalalt vastu unes.

Poisid ja tüdrukud, kui tahate omada inimestena tugevaid närve, siis magage tublilt. On olnud palju suuri häid inimesi, kes kannatanud väga tervislikult. Usun kindlalt, kui nad oleksid mõelnud sellele, et on püha asi, puhata korralikult, selleks et kanda enam elu-õnnistusi, nad oleksid kannatanud vähem ja teinud rohkem. Jumal annab und nalle, kes armastavad Teda. Kõik õpetused, mida õpime päeva jooksul, kinnituvad meele una ajal. Kui me ei saa magada, siis meil ei ole varsti üldsegi mõtu, et võiksime pidada midagi meeles. Isegi natuke vähem magada kui tarvilik mõjutab meelt ja ka ihu. Teie edu koolis ja kodus on suurel määral teie magamisjõust. Poisid ja tüdrukud teie unes on vaja nii palju und, kui nad võivad magada.

Vanasõna ütleb: Vara voodi, vara üles, teeb inimese terveks, rikkaks ja targaks. Ma ei ole väga kindel, et see vanasõna on õige.

See on lehest sellest, kuidas kasutada meid, kas oleme „terved, rikkad või targad“. Aga olen kindel, see annab rohkem võimalust olla kõik kolm, kui oleme valmistatud kasutama neid. Neljaaastane laps peaks magama kahekümne nelja tunni jooksul kaksteist tundi; seitsmeaastane peaks magama üksteist tundi; üheksa-aastane — kümme tundi; neljateist aastat vanusest kuni kahekümne üheni — üheksa tundi, hiljem on küllalt kaheksast tunnist.

On üks teine asi, mida tahan öelda teile. Ärge ilagi õplage viimase silmapilgu enne magamaminekut. Kui teed seda, siis uni ei tule ni rutu, ei ole nii magus ega tugev. Ilagi ära mine voodisse halva tujuga. Õppesinud kui ka halv tujuga saadavad vere päänjusse ja peavad teda tegevana.

See täht, see täht;
On aeg ju minna magama —
Hilissilmad ju unised,
Ning väsinid väike pää.

Taimed, loomad ja lapsed kasvavad õõsel kiiremini. Päeva ajal kogu süsteem on peetud pingul mõeldes ja tegutsedes, kuid magades on ihu vaba, et pühenduda kasvamiselle.

Sancho Panza ütles: „Õnnistatud olgu inimene, kes leidis üles une.“ Aga ükski inimene ei leidnud und. See on Jumala and. See näitab Ta kaastundumust meie nõrkusele. Jumal ise ei maga kunagi. Ta ei ole nõrk ja puudulik nagu meie. „Vaata

see, kes Israel hoiab, ei tuku ega unu ilial magama.“ Taevast ei ole ööd. Me laulame: „Rahu taevast on süäl.“ — kui süäl ei ole und. Rõõmustan tõsiselt selle üle, et Jumal ei maga kunagi. Olles laps, ehmunis kord väga kellegi vana mehe pärast, sellest ajast pälle olen närviline laps. See oli mulle alati tõrõstiks, kui ema jutustas mulle, et Jumal on iseenast Tema hoole alla oma palvete; kui oled õelnud: „Pimedast läbi, ole mulle kiindlat hoi valgeni“, sul ei tarvitise karta isegi siis, kui tuba on pime.

Pimedal ja vaikselt ööl
Ära kard, väike laps;
Õõsel nagu päevalgi
Jumal ligi — ligi on!
Ehk küll pime, üksik on,
Ja kui keu ei paistagi,
Sa võid öelda kindlasti:
„Jumal ligi — ligi on!“
Kui sa kardad üksinda,
Kõkkuid häältest kuuldavast,
Mõtle seda südames:
„Jumal ligi — ligi on!“
Oma kõega juhatab,
Ta su armas Isu õn,
Kes sind hoiab kindlasti.
Jumal ligi — ligi on!

Armasta Jumalat kogu südamest, siis „Kui sa maha heidad, ei pea sa mitte kartma, sa pead magama ja puhkama magusalt.“

KORPUSE-KADETTIDE NURK.

DINSTINKTNE SALVATSIO- NISM KORPUSE ELUS.

Mängimine orkestris, laulmine lau- lubrigaadi või tähtsus teenistuse järele ei ole veel distinktnet salvatsio- nism, kui ei ole väimustus, pääle- tungi ja tsikliku tööd.

Vaba sõhus — Teised õhngud peavad vabaõhu-teenistusi; kuid teed näidake distinktnet salvatsio- nisi tunnustuste otsekoheusega ja selgusega ning ka sellega, et lähete lahkest rääkima ümberriigi seis- vate inimestega või kuulvad saalis ukse juures. Kui olete närviline, algake rääkimist lastega.

Kui grupijuhid. — Palju pühapäevakooli õpetajaid külastavad oma lapsi; kui oled grupijuhataja, tee oma külastamist instinktnet päästmise tsiklikkusega — palvega, mida palute, kus te lähete. Distinktnet salvatsionism on näha ka otsekohe õpetamises, tsikliku ees- kujus, alalises püüdmises tuua lapsi igatsusele, et otsida päästmist ja arendada neis Armeed valmu.

Lehtede müük kõrtsides. — Missugune teine organisatsioon annab sarnase võimaluse oma noor- tele? — Siiski rahulikult sisse- ja väl- jäämine kõrtsides, müües nii palju lehti kui võimalik, ei ole mitte distinktnet salvatsionism, kui süäl ei ole tõsist otsekohe ettevõtet, et tuua inimesi Kristuse juure.

Õhel õhtul, kui keegi korpuseka- dett oma sõbraga müüs lehti, me leidmise üle mehe väljaspool kõrtsi, kellega olime rääkinud nii tihti; ta ütles, et soovib saada päästetud. Kell oli varsti tõksteist, koosolekusaal oli kaugel — ja oli igal juhul suletud. Sel ajal kui kahtlesin, kuhu võik- me viia teda, mu sõber korpuseka- dett janges põlvili tänavale. Rahvas kogus ümberriigi oodates, et tuleb mingisugune võitlus, kuid inestu- seks nägid kolme inimest põlvitamas ja palumas. Mees pööras õmber.

Jumal aitab meid, kui me lubame Teda, näidata igal pool ja igal ajal distinktnet salvatsionismi.

Teatud aja järele võeti mõned plaadid Pariisi ja Londoni.

„Need plaadid ei või olla leitud Egiptuses“, otsustasid teadlased ja professorid, „nad on kas järeleleht- tud või leitud kuskil mujal. Need on savitähed ja peavad olema kirjutata Assiirias või Pablonias. Ükski egiptlane ei võinud siit aru saada ühtki sõna.“

Sliski plaadid olid leitud Egiptuses ja loeti ette kuningale Egiptuse Kir- jameeste poolt. Talunaine oli tead- matult leidnud üles selle, mis oli jää- nud järele vana Egiptuse rahva vä- lliosakonda. Süält me näeme, et Moosese-aegeed egiptlased oskasid lugeda ja kirjutada võõrad keeli sama kergelt, kui meie võime tänapäev lugeda ja kirjutada Prantsuse või Saksa keelt.

ÜLESTÕUSMINE.

(Alguks 5. lhek.)

nii nagu Ta oli näidanud enast Maar- iale. Ta tarvitas neid — nad tund- sid Teda ja langesid kohe Tema jal- gade ette. Ta ütles, et nad ei kar- daks, ja kordas neile ingi sõnumit: „Minge, õelge vendadele, et nad ka- lileta maale lähedav, ja süäl süäl- nemad Mind näha.“

Kristuse ilmumine naistele sai tõestatud, kui ülestõusnud Kristus näitas ennast — Peet- rusele, Kleopasele ja ühele teise- le teel Emmause poole, kümne- nele jüngerile ja hiljem Toomale — seitsmele järve ääres — um- bes viiesaja vennale — hiljem Jaakobusele, Issanda vennale, ja viimati ühetseistkümmele, kes kogunud end Jerusalemmas ülemas toas, kust nad läksid õlimäele, kus Ta rääkis oma viimaseid sõnu, mis kirjutatud Apostlite tegudes esimeses pää- tükkis: — „Teie peate Piüha Vaimu väe saama, kes teie peale saab tulema, ja peate minu tunnustajad olema, nii hästi Je- rusalemmas kui ka kõigil Sa- maria maal, ja maailma ot- sani.“

Oled sa võtnud vastu Piüha Vaimu?

Oled sa tunnustaja ülestõus- nud Issandale?

Kui mitte, elav Kristus kut- sub sind praegu!

Piibel tema tegemises.

Komandör Mildred Duff.

Hää küll, kuigi Egiptus ja Assi- ria olid suured rahvused Moosese ajal, neil polnud mingisugust ühendust üksteisega, välja arvatud sõja ajal; nad rääkisid erikeelt, kir- jutasid hoopis teises stiilis, ning neil olid päris isesugused mõisted iga asja kohta. Rahvused kuulsid neil päevil ainult isendile. Mis piibel ütleb nende ühendusest, peab olema vale.“

Kõik targad inimesed olid täiesti

Egiptuse kirjutaja töötamas. Kast kirjutusmaterjali hoidmiseks. Pange tähele lagavara-sulge kirjutaja kõr- va taga.

kindlad selle üle, kuid kord näitas Jumal nende nende vida.

Kahekümneviie aasta eest kõndis keegi Egiptuse talunaine vanaaja Egiptuse linnavaremete keskel — Egiptuse linna varemed, mis ehitat- ud enne Moosese aege.

Särav kollane liiv kattis murdunud sambaid ja maalitud kvisambaid, mis olid kord kuulunud suurele ku- ningalossile. Kuid talunaine ei hoo- litud sellest. Kas liivas oli peide- tud midagi, mida ta oleks võinud müüa? See oli kõik tema mõte.

Akki puutus ta jalg millegi kõva asja vastu liivas. Ta vaatas maha. Kas see võis olla mingi kivi?

Ei, see ei olnud kivi, kuid mingi- sugune võõras ollus või saviplaat, mis oli muutunud kõvaks nagu bri- kett. See oli kaetud tundmata vi- guritega, mis näisid olema kirja sar- nased. Ta imetles selle üle, sest kõigi oma leitud hulgast ta polnud kunagi näinud enam midagi sarnast.

Ta näitas selle plaadi oma sõpra- dele, ja nad kaevasid alla sügavasse liiva ning leidsid terve kotitäie savip- laate. Kuid kui ülestõesta oma uudishimul nägi nende plaate, ta rapu- tas oma pääd ja tahtis anda väga vähe nende eest.

AUSSE ÜLENDATUD.

Armee veteranid.

Viimastel nädalatel on mitmed Arme veteranid kutsutud vastu võtma oma igavest palika. Nende seas oli komandör William Ridsdell, kes teenus-aastate järgi oli vanim Arme ohvitser. Tema teenistusajal oli 55 aastat mitmesuguseid maailmajagude. Tema oli alati noor oma vanim ja aiat sobalik. Tema mõistlik naeratus, tugev käepigistus, tema südamik ja julgustav tervis jäavad alati värsket meele.

Komandör Isaak Usworth oli mees, kes oli tosin suurvaim sõpruses. Oma 50-aastase teenistuse ajal oli komandör palju ringi reisunud, korraldades Armeee tegevusi. Inimesi viisi oppis ta sõpru omanika koois elujumumist ja kõigis maades, nii et teda nimetati aiat „kuninga ja kammali söber.“ Lintsaast maapõhiselt sai Arme suurt juht.

Mõned aastad tagasi ühendati auste mehe Astajaja trummi söber ja selline John Lawley. Praegu sai ka tema naine kuse, et neiduga ühineda. On möödunud umbes 50 aastat, mil ta sai päästesõduriks. Arme abielumist komandöri ja ta tagajärjeks vajahoovist, tema elav vaim, kelti luidus (sest ta oli pärit Iirimaalt) ja kahtlemata julgus aitas teda palju omada võitu. Tema õnnestus erilisel väljatööl, võites Kristusele sajad hinged, ja aitas ja lule seada vägeva võitlejate hulga.

Kutsumise ühes „Sõjahüü“ lugejaid paluma nende armaste omaste eest.

Ringmärkmeld.

Üldsekretärit.

Heledamate ilmade tulek annab ülihääl võimaluse „Sõjahüüde“ müügiks ja eriline ülestõusmispuhade-number peaks leidma palju ostjaid.

Kangelased peaksid pidama alati meele, et mitte ainult ostjad ei loe seda, vaid võimalikult ka mitmed isikud, ja mida enam ta saab „lemmikleheks“, seda paremat edu ta teeb.

„Sõjahüü“ on nüüd saadetud korrapäraselt mitmesse vanglasse Eestis ja Lätis, on viiud haiglatesse, pidalitõbiste asutusse Riias.

Ta on väikse armuõpetuse kuulutaja, ja tema müüjad teevad suurt tööd, kuid meie tahame, et praegused kangelased müüksid rohkem — ja et tuleks juure uusi kangelasi. Palun, rääkige kohe sellest oma juhtivale ohvitserile.

Kui oled mures ja vajad troosti, poolehoitu või palvet võimalises edasiminekis, kõnele igale Päästearmee ohvitserile või kirjuta selles asjas „Abinudava Kõle“, territooriumi komandörile, Matissa lela 13 dz 6, Riga, Latvia. Me tahame aidata sind.

Territooriumi uudised.

Territoriaal-komandör.

Märtsi kuu jooksul juhatas kolonel nelja ühendatud sõdurite koosolekut Riias. Mõned T. P. K. ja väljaohvitserid kõnelesid huvitavate ja praktiliste teemide üle, ühenduses päästesõdurite elu ja teenistusega. Need olid suure väärteuse ja vaimustusega koosolekud nelle, kes külastasid neid. Ka ühendatud pühituskoosolekuid jätkatakse. Kolonel on külastanud väljaspool Riiait Jelgavat, kus võis elada läbi palju õnnistusi, oli 16 otsijat, siis Volmaris, kus kolonel leidis hiljuti ümberpöörnutel minavat hästi, ja oli rõõm näha 10 otsijat. Pühapäeva õhtul oli koosolek ka Cesisis, kus võitlus on siiski päris raske. Ühel pühapäeval ta oli Vindavis, kus ikkagi kogub veel väga palju rahvast. Kolonel sai isearmas mõjutatud täieliku päästmise õnnistuse ostjast, mida nad otsisid nii tõsiselt. Seda õpetust õpetab kolonel väga selgesti.

Üldsekretär.

Staabikapten Pennick juhatas koosolekuid Riia 2, 3 ja 4, mille hulgas tal oli rõõm ühendada mõnd allohvitseri viimaks nimetatud korpuses; loodame, et nende läbi on 500 eduka selles linnajao. Külastades Eestit, kus leitnant Luther teenis teda hästi tõlkimise, igas korpuses Tallinnas ka ka Tartus peeti loengut Jaapani üle, valgustuspliddega ilustades ettekannet. Tallinna II korpuses, mis oli väga täidetud rahvahulgaga, toimetati pühapäeva hommikul nelja sõduri yannutamist. Pühapäeva päälõunal oli ühine sõdurite koosolek ja õhtul oli staabikap-

tenil suur rõõm korraldada Tallinna 1. esimeste Eesti korpuse-kadettide püha vande andmist lipu all, arvu poolest oli neid kaheksa. Ohvitserid ja sõdurid Tukumis, kuigi mitte palju arvu poolest, jätkavad tublisti tööd. Talsis peeti ettekannet valgustuspliddega Jaapani üle, mis ärastas suurt huvi.

Territooriumi koduühingu sekretär.

Proua staabikapten Pennick tutvustas hiljuti Riia 1. korpust uue koduühingu sekretäri — õe A. Gutpeeliga. Õde Krepovič, kes nii hästi andnud selle töoga, ühendati korpuse seerant-majoriks. Külastati ka Miltaviti, kus oli edukas koosolek. Proua Pennick saab teateid, et mitmetes koduühingutes ette valmistatakse hoolikalt väljamüügie, mida korraldatakse ühenduses enesearalgamise ettevõttega. Kapten Rudomins teeb teda ülihääl tõlkimise.

Rahvuslik üleskute.

Kui neid ridu loetakse, on Lätis korjamine juba lõpetatud, kuid Eestis läheb see edasi kuni 18. aprillini. Hindame väga korjajate tööd ja samuti andjate hulka. Järgmises numbris tahame veel nimetada selle üle.

Enesearalgamise nädal.

Sellest korraldusest võtavad osa kõik sõdurid, nekrutid, noorsoo sõdurid ja meie sõbrad, kes näitavad oma ärasalgamist töös, pannes oma andi altariile ülestõusmispuhade pühapäeva õhtul altarijumalteenistuses. Ohvitserid muretsevad teile ümbricke, kuhu panete oma anni. Meie ootame ka teie huvi ja abi tööde väljamüügil, mis peetakse igas korpuses.

Meie võitluseväljal.

Surevale mehele näidatud Kristus. Külastades haiglat, oli juhtivale ohvitseril Tartus võimalus juhutada suure meest Kristusele. Ensainil oli ka loeng poiste klassile N. M. K. Ü. Armee töö üle. Hiliselt koosolekud on hästi külastatud — seitse päästmise ostjast.

Uued sõdurid Tallinna II.

Üldsekretär, vanutusse sisse 4 uut sõdurit ühenduses oma hilise küllakäiguga. Sõdurid töötavad väga hästi ja koosolekule tullakse suure hulga enne kui koosolek on alanud.

Eesti esimesed korpuse-kadetid.

Tallinna I on teemurjaga 166 viimastele arenimistele Eestis, kus üldsekretär võttis vastu lipu all 8 uut korpuse-kadetti — esimesed Eestis ja üldse Päästearmee kõige hilisem brigad.

Tõised otsijad Jelgavas (Miltavits).

Pühituskoosolekul, mida juhatas territoriaal-komandör, oli 15 otsijat, et saada täieliku päästmist. Seltisilised töötavad hästi rahvuslikus üleskutes. Proua staabikapten Pennick ja kapten Rudomins juhata-

sid sääl erilist koduühingu koosolekut.

Riia IV korpuses käsutatud uusi allohvitseri.

Üldsekretär käsutas hiljuti sääl viis uut allohvitseri, kes saavad selgesti aru oma vastutusest. Igal nädalal valmistatakse suppi umbes 50 isikule. Sõdurid võitlevad vahvasti.

Võitlevad väed surenevad Valmieras (Volmaris).

Hiljuti ümberpöörnut võtavad oma kohil võitluses ja mitmed neist on võetud vastu nekrutiteks. Võidakse edukat võitlust. Hiljuti juhatas territoriaal-komandör säälset koosolekut, milles oli 10 otsijat täieliku päästmise järele.

Rahurikkjal Ventspilis (Vindavis).

Ehk küll sääl on olnud tõsine rahurikkumine selles korpuses, seltisilised lähevad edasi tublisti. Ümberpöörnut ja nekrutid suurendavad meie ridu. Kui territoriaal-komandör külastas hiljuti linna, tulid mitmed otsima täieliku päästmist.

Rahvusvahelised uudised.

LÄUNA-INDIA. Uus p'dalitõbiste asupaik. Avatud Cochini riigi valituse poolt. Mahantab 200—100-akrillise maalaaga. See on antud mehe hoolde alla, ja on teine asutus, mida major Dr. Noble tabab külastada. Asupaik avati 17. jaanuaril 1931. Avamistalust juhatas kolonel-leitnant Pritchard. Juuresolevat hulgas olid Dewan (esimene minister) Cochini riigist, arstiteadlane ohvitser Senior, füüsik Durbar ja umbes 100 küllalist, nende seas valituse ametnikud, piiskop ja usupoetaja. Kollekt. Pritchard kiitis Armee tööd. Ta nimetas mehe pidalitõbiste kolonias Jaavas, mitmesugusel asutusil India, asutajaid ja printsipe, mis rajatud mehe häaks.

LÄÄNE-INDIA. Oopiumi tarvitaja võideldud. On teada huvitav juhus. Chändisari korpuses Bhalidivjonist. Lihsa keeles kirjutab korpuse ohvitser „keelelgi mehel oli harjumus tarvitada oopiumi juba 30 aastat. Külastasin teda lahkesti, rääkisin temaga selle asja üle ja seletasin, et on patt süüa oopiumi — see vigastab inimest — ja lõpude-lõpukuks ta jättis selle harjumuse. See on imetegu ja on tehtud Jumalalt!“

JAAPAN. Päästmiskoolesok Okayamas — 9 otsijat. Vähe hiljem on kirjutatud nende üle ühes teises kirjas: „Nende üheksa ümberpöörnut seast on seitse vastu võetud nekrutiks. Vend Okamoto (kes oli oma teel, et võtta oma elu kuid tuli meile koosolekule) sai täiesti päästetud. Mündetud südamega ja meelega oli et teoni mitte ainult oma üllaldamiseks, vaid ühtib rohkem ka korpuse häaks — täies univormis — ja tegeliku ühes koosolekuga ta tunnistab oma aulisest päästmisest.“

Üks teine tähelepanuväärne ümberpöörnut sead õhtul — 30-aastane abielumees — keskkooli hridusega, kuid joodik. Mitu korda olnud poliitiseis kirutegude pärast. Just enne oma ümberpöörmist oli võidelnud politseinikuga, keda ta haavanud — istus kinni 19 päeva. Kinnistumiskohast koju minnes ta tuli mehe saali ja kahtuspingile. Siis ta õde ja naine pöörasid ka ümber. Kõik on võetud vastu nekrutiteks — nad peavad oma kodus igal nädalal küllakoosolekul. Pääle selle on ka tema isa pööranud ümber ja vastu võetud nekrutiks.

„Sõjahüü“ nr. 20 — märts 1931.

AUNIMESTIK:

Ohvitserid:

Ltn. S. Muneakant 250 eks., ltn. K. Bernadt 65, ltn. M. Bles 50, ens. V. Granholm 50, ltn. I. Matveus 30, kapt. V. Jõrgensen 25.

Tallinna I korpust:

Sõdur Emilie Nieman 75 eks., seers. Hilda Sandberg 50, muusek. Marie Ernits 31, nekr. Paul Sabrak 27, sekr. Elise Reinberg 25, seers. Julie Kanter 25, seers. Amalie Sagar 25, sõdur Feodosia Leeman 25, nekr. Vambola Lubi 25, kassah. Jaan Küt 25, muusek. Alde Matveus 25, sõdur Liisa Rattik 25, seers. Olga Vikman 25.

Tallinna II korpust.

Sõd. A. Reismann 50 eks., sõd. H. Jaun 35, sõd. H. Kirstpu 25, sõd. E. Ahnberg 25.

DAANI STAABIORKESTRI KÜLASKÄIK

Eesti ja Lätti.
14.—21. maini.

Orkestril on ülihää eeskava puhk-pillidega.

Vaadake hiljemalt kuulunut üksik-asjadega.

Tallinnas 14. mail. Tartus 15. mail.

KAHEKSAS TERRITOORIUMI AASTA-KONGRESS.

13.—18. maini s. a. Riias.

Juhatab
KOMANDÖR HUGH WHATMORE
Londonist.

Territoriaal-komandöri külaskäik.

Suur Reede ja Ülestõusmispäevad.
Suur Reede — April 3. Tallinna 1.

Päev risti juures.
April 4. Tallinna 2.
April 5. Tallinna 1.
Kell 10 e. l., kell 6 õhtul.
April 6. Tartu.
Kell 3 päeval, kell 7.30 õhtul.

Mõõga ja kilbi brigaad.

Piiblitekstit
aprillis.

Joh. ev.

K. 1. 18:28—40
N. 2. 19:1—16
R. 7. 19:17—27
L. 4. 19:28—42
P. 5. 20:1—18
E. 6. 20:19—31
T. 7. 21:1—14
K. 8. 21:15—25
2. Aja raamat.
N. 9. 21:5—11
R. 10. 22:1—12
L. 11. 23:1—11
P. 12. 23:12—21
E. 13. 24:1—12
T. 14. 24:13—24

K. 15. 25:1—12
N. 16. 26:1—14
R. 17. 26:15—23
L. 18. 27:1—9
P. 19. 28:1—15
E. 20. 28:16—27
T. 21. 29:1—11
K. 22. 29:15—26
N. 23. 29:27—36
R. 24. 30:1—12
L. 25. 30:13—27
P. 26. 31:1—12
Taav. laulud.
E. 27. 148:1—6
T. 28. 148:7—14
K. 29. 149:1—9
N. 30. 150:1—6

Erilised nädala palveteemid.
April 5. Põhja-Ameerika ühendriigid.
" 12. Meie ajakirjad ja kirjanud.
" 19. Hollandi-India ja pidalitõ-
bised.
" 26. Üksiköised Jumalale ja
teiste tarvitustele.

Laulgem Jumalale.

1.

1. Mu löbud oled patused,
maailmas elades,
kuid siis mu vaadet valgustas
sää! Kristus — Püha Tall.

Koor: Ah, Sa Isa Püha Tall,
Sa ohver Kolgatal,
kes ristil oled surmani,
et teha mulle hääd.

2. Ma nägin Teda ristipuul
täis surmavalu, verd.
Kui tume pilt mind kattis sää!,
ni seistes risti all.

3. Mu viimse hingetõmbeni
mul meeles Tema pilk.
Ta surmas nägin oma süüd, —
see südamesse läks!

4. Ja teine pilk mul ütles: „Laps,
mul anna südame.
Mu veri sindki lunastas,
ja surra viis elule.“

5. Ma tuisin piisti puhtana
ja Vaimu väge sain.
Oh Jeesus, Sind ma jälgin nüüd—
Sa oled austusväär.

2.

1. Südamest laulgem Jeesusele,
Elu ta ohvrikis toonid kõigile.
Surmaga meie süüd kustutas,
Ristil kõik lunastas.

Koor: Surma, patu Jeesus võitnud
on.

Üles tõusnud võiduvürstina.
Päästmine läte avanud Ta,
Meil' eluleiba toond.

2. Meie eest surma astusid Sa,
Armastust, oh andsid meil' ka.
Viimne tund vaevas Sind hirmus piin,
Üksinda oled siin.

3. Au siisse läksid — halleluja.
Kiitus nõud olgu Issandale.
Laulame kiitust Jeesusele,
Mäed, künkad, hõisake!

3.

1. Suur hulk sammub Kolgata poole
ja Jeesus käib kes nende seas,
Küll sülitnd, põlatud, pekstud,
Ta veriseid haavu on pääs.

2. Ta nõrkodes risti sää! kannab,
Sest nõutakse võlga ta käest,
Ja elu Ta süütohvrikis annab —
Oh mõtle, see sündis su (mu) eest!

Koor: „: Oh mõtle, see sündis
su (mu) eest! :
Su (mu) eest lõhkes sur-
mas Ta süda —
Oh mõtle, see sündis
su (mu) eest!
2. „Mul jann“ — Ta hüüab sää!
valus,
„Mul jann“ — Oh mõtle see pääl!
„On armastav süda Ta rinnus
Su järele janutab sää!
Ta unustas kõik surmaplana,
Ei hooldin Ta valude teest;
Ta tahtis vaid päästa maailma —
Oh mõtle, see sündis su (mu) eest!
3. Kui üheksas tund kätte jõudis.
Siis äädikat juua tal teid.
Pääd noogutasid Ta veel palub:
„Mu Isa, oh andesta, nell!“
3. kroon.
ja palvetas vaenlaste eest:
„Oh andesta, andesta, Isa“ —
See palve ka maksab su (mu) eest.

4.

1. Oh ära ehmu, väike hulk,
Kui havalit koostat rõõmus hüüd
Kristuse vaenlastest
Su mured rõõmikus muutuvad,
Sest surmaoed purustas
Me vägev kuningas.

Koor: Jah, ma tean, ja ma tean.
Me tean, et Jeesus elab veel.

2. Me päikest varjab pimedus,
Me Issand surma võimuses —

Jää vaikselt ootama.

Keskpäeva selge paistena
Kord särab jälle Tema au,
Kui sihile saab Ta.

3. Ta avab haise värava
Ja tõešes üles pimedast,
Jehoova, kiitus Sull!
Näe, võidurikkalt tuleb see,
Kes andis verd kui ohvritall.
Halle — halleluja!

5.

1. Mu elupäevad muutuvad
ja kiirend mu lendavad,
kuid usus lähen julgesti,
mu kindel troost on see:

Koor: Jah, Jeesus on seesama veel,
Ta on ja jääb sin eluteel
mu sõbraks, kes mind juhatab,
Ta arm mind kinnitab.

2. See aeg mul seisab meeles veel,
kui käisin kurb maailma veel.
Siis otsis mind mu Päästija —
mul andis armu Ta.

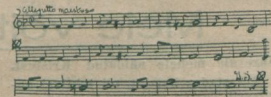
3. Sest ajast olen õnnelik,
ei hirmuta mind tulevik,
vaid ootan suure rõõmuga,
mil ilmub Päästija.

4. Küll olen ilmas põlatud,
kuid Jeesus on mind austanud.
Ta kinkis kodu mullegi
ja pakub sullegi.

6.

J. M. 190.
1. Kõik patused, tulge, on Jeesuse
hüüd.
Täit vabastust, päästmist ta tootab
nüüd.

2. Sest ärgake, orjad, kes magate veel,
kui usute, valgus ja au on siis eel.
Koor: „: Jah, Junda soo lõvi ees
murdub kõik ahel;
ta unesti võite toob alati meil! :
2. On maailm te vastu ja saatana
väed,
kes holavad kinni kõik meele ja
käed;
kuid Jeesus, te Päästija, kes võitles
te eest,
küll Temaga pääsete võitluste seest.
3. Küll äge on võitlus siin murede
maal,
kuid taevas teid ootamas auline saal.
Sää! valmis ju kuningriik, küllane
kroon,
ning võidupärg võitjale, Issanda
troon.

Inimeste :/: püüdjaks sind
teen, :/: Inimeste püüdjaks sind
teen, kui mu järel käid, :/: Kui
mu järel käid. :/:

TÄHTIS MÄRKUS.

On jäänud järele just kak-
kümmend nädalat kadetikooli
sisseastumiseni.

Oled sa võtnud vastu „kut-
set“, et teenida Jumalat ja in-
imeste Päästarmees? Mis sa teed
sellega?

TEGUTSE PRAEGU!

Räägi oma juhtiva ohvitseri-
ga. Kirjuta kandidaatide sekre-
tarile — address: Matisa iela
13, dz. 6. Riga.

ABIANDVA KÄE ARMEE.

Väikeses majakeses viletsal asemel
Tartus lamas haige, kel ei olnud mi-
ngit eluhoovust. Enne surma hakkas
ta paluma Jumalat. Palus ka, et ta
juure toodaks kedagi, kes võiks pa-
luda. Mees oli Venemaal ja ei tunn-
nud kedagi, sellepärast palus kutsu-
da Päästarmeed. Ravitseja arvas,
et salvatsioonistid ei külasta võõraid,
kuid leidis kaasiürilise taskust „Sõ-
jahüü“, milles nägi oma eksistust.
Armeest läbi mõned ta juure — lu-
gesid Elu sõnast ja palusid. Haige
avaldas oma usku Jeesusesse Kristu-
sesse ja suri paari päeva pärast. Sal-
vatsioonistid on alati valmis külasta
kannatajaid, et tõrjendada ja ai-
data neid.

*

Samaritilises punktis Tallinnas
keedetakse harilikult kaks korda nä-
dalas suppi, mida puudustkannatajad
viivad koju omale ja teistele perekon-
na liigetele. Siiski paari nädala eest
tuli veel hulk vaeseid näljaseid ja
suppi ei jätkunud nelle kõigile. Nüüd
keedame üks kord nädalas veel eal-
di neile ja katame nelle laua II kor-
puse snalls.

Kadunud isikud.

„de Sokoloff, General Nicolas —
10 Quai de l'Amirauté, Membre du
Council de la Societe Imperial des
Sapeurs Pompiers de Russia“, Prl.
Tanya Socolova, Leningradist Vene-
maal ja kindral Vladimir Svetliske,
Orell sõjaväelises akadeemias Orells,
Venemaal — sugulasi ka Soomes ja
Londonis, Inglismaal. Kirjutage Car-
los F. Bennetti'le, address: 1201
West 90th St., Los Angeles, Califor-
nia, U. S. A. Otsitakse Aleksander
Vassil'it — umbes 48-aastane, sündinud
Võru Annemõisas, Eestis. Tunde-
märgid — hallid juuksed ja habe,
sinised silmad. Elukute — sepp. Viim-
ne address Daré iela, Bolvi, Jaanua-
Lestall. Kirjutada tema õele — Lii-
sa Tuvike, Elisabeti t. 4—8, Tartu.

PÄÄSTARMEE

Tallinna I korpus U. Sadama t. 11-a
Tallinna II korpus Vaksali püest. 8-a
Tartu korpus Tähe tän. 124, Tartu

Koosolekute aeg:

Pühapä: kell 10 e. l., kell 3 ja kell 7.
(Tallinna I korp. kell 6).

Ärip: teisp., neljap. ja laup. kl. ½8.
Pühapäevakool igal pühapä. kl. ¼1 p.